

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1690-06-12)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1690-06-12)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000017.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 12. juni 1690. Access. 8. Egenh.

Er for to dage siden hjemkommen fra Jylland og benytter lejligheden til en skyndsom hilsen. Worm har endnu intet gjort ved Orcades, men det er bedst at sende penge til indkøb af papir. Omtaler Luxdorps tilsidesættelse, Moths enerådighed i cancelliet siden Vibes død, Reventlows og Worms stillinger i højesteret; endvidere ankomsten af en hollandsk ambassadør. Undrer sig over i så lang tid ikke at have hørt fra T. Besvarer en forespørgsel i et brev fra T. (tabt) om et Slesvik i England. Vil gerne have anvisning på et godt sorenskriverembede i Norge eller en lignende for ham passende stilling, hvor der sidder en gammel mand i embedet, og på hvilket han kunde søge at nå ekspektans-brev. Tilbagesender Ælendingabok; ønsker at låne T.s optegnelser om de gamle svenske konger, »skønt intet af mine sager bliver trykt før hen imod vinteren«. Med dedikation af bøger kan Moth nu ikke forbigås, han er fuld af selvfølelse, og det er farligt at pådrage sig hans uvilje.

Høifornemme stedse respecterede fautor!

Saasom eg fra Jutlande firer tveimur dögum heimkominn nu a þessarre sömu stundu fornem ferd hier a mille verda, ma eg ei undanfella hann ad upvarta, latande alleinasta hier med vitast, ad eg lifi an slisa og heilbrigdur. Eckert er vidara ennu giört vid hans Orcades, Worm hefr langsaman vana i sinum lestri ¹ hier uti forsoma eg þo öngvan hlut; þigg i midlertid vexel, sem til papiarsens þurfa kann, nidurskickest i tid, ad papirenn klar sie, þa bokinn er reviderud af censure, sem eg vona þo ei miög langt umlíde. Langdrægt sinest villia verda um Luxdorps promotion til nockurs, er eg hræddr um það i lakasta lagi gangi; Moth rædur nu öllu i Cancellienu, sidan Vibe dó ², hefur þo öngvan titel þar af, hvörke vicecancellers, vice-s. 42præsidentz edur nockurn annann, alleinasta commenderar so sem vicepræsident. Reventlov ¹ skal hafa Inspection i hädsta rietti, þo firir utan Cancellers titel; Worm hefur Justitiarii functioner, nemlig ad concipera slutningar i hädsta rietti og underskrifa domana, heitir þo ei Justitiarius. Fra Hollandi er hier nilega kominn ambassadeur, ei veit eg hvad hann vill, kannskie eitt hvad um commercien; frietter man eg ei fleire i þessu flaustri. Mig undrar storum, ad i langa tíð eckert bref fæ fra hönum; ma vallda þver vindur, sem snarara ber skip ad Noregi enn fra, vænti med firsta eirnrar línu, og Orkneyingasögu. Eg hefi skrifad nockrum sinnum og svarad uppa allt það i hans brefum stadid hefur firir utan um Slesvik i Englandi, sem eg meina sie Slefört, eirn stadur liggur á austanverdu Einglandi, vid a þa sem fellur ofan i þann fiörd, sem skier sig inn a mille þess lands, sem Yarmouth stendur a, og þess sem Lincolni er a; sie það ei su Slesvik, mun hun alldri i Englandi finnast. Eg skrifade hönum til um eitt og annad, sem eg giarna villde fa svar uppa til umþeinkíngar; villde oska hann giæte visad mier a einhvöria condition þar uppi i Noregi, sem gamall madr sæti i og mier sambide, so sem Sorenskriveri, sem nockud digde edr þvilikt, ad eg vidleitast kinne þar firir exspectansbreve ad na, þvi til Islands fer eg naudugr, og hia Svium er vist lited ad forþiena. Ara froda Schedas sende eg nu til baka med tacksigelse for laanet. Nu fellr þar nockud firir mier ad tala um Svenska konga þa gömlu, nemlig Eirik Emundarson og hans Circumstantes. Nu sa eg hia hönum heil hop samanskrafad þar um, sem mier kinne heilnyttigt ad vera. Være það ei ofmikil diörfung, munde eg það sama til lans begiera, sem hann þar um conciperad hefur, med lofordi það ospiallad afftur ad senda. Væri og mer þvi þægra, sem firr feingi, þo verdr eckert þrikt af minu donti firr enn a moti vetri. Hans opus de dynastis Danorum ma hann, ef hann vill, testamentera mier, það mun ei verda þrikt i þessarri ölid, þetta til gamans ². Ecki mun nu þiena ad ganga Moth firer bi med dedication boka, hann er nu bisna mikill firer sier og ecki nu hægrí vidfangs enn firrum, þa ilia vill, sat viro prudenti. Med mínu sidsta brefi sendi eg framan af Knytlingasögu, Magnuss Jarlssögu og Speculum. 43Saxonie ¹. Eg vona nu hann öll min bref igiegnum lese og eckert undanfelle, það svars þarf. Villde og noch fa eitt zedils ord fra Asgeiri, þo eg i so naumum tima hönum ei tilskrifad gieti. Lögbokinn, sem hönum lofode, skal med firsta uppkoma. Til beslutning oska eg hönum med Dydædle kieriste allra heilla og velferdar og forblif

Hans ydmygste tiener
Arne Magnussen.

Kiøbenhafn d. 12. Junii —90.

P. S. Zigneted skal forfærdiges oc opskickis med første. Disligeste Slangerups Norske Chrønike ² det første ieg faar fat paa hendis eiermand, som endnu icke er hiemme. Min herre lader Monsr. Thormod helse meget flittig, Adieus!